

BUDSKAP FRÅN OMRÅDETS LEDARE

En fortlöpande förändring i hjärtat

Äldste Thomas Hänni

Områdessjuttio

Låt oss begrunda de många sanningar som vår himmelske Fader har tillkännagett för sina barn sedan evangeliets återställelse, särskilt de uppenbarelser som har tagits emot under de senaste åren.

Låt oss ett ögonblick begrunda alla välsignelser som hör till dessa uppenbarelser. När vi tänker på dem, känner vi inte tacksamhet och kärlek för all den vägledning vi får från vår profet i denna sista tidsutdelning?

Har vi alla känt en förändring i hjärtat på grund av dessa uppenbarelser?

Frälsaren inspirerar oss verkligen att stärka vår tro på honom, ingå förbund och stanna kvar på lärjungeskapets stig.

Uppenbarelserna vi får är en påminnelse till oss alla att stå upp och tjäna på ett högre och heligare sätt.

När vi fokuserar på dessa uppenbarelser blir omvändelse och att bli sanna tjänare och verktyg i Herrens hand en prioritet. Som en följd av att vi följer vår profet och tillämpar dessa sanningar omvandlar vi våra hem till trons helgedomar och centrum för evangelielärande¹ där Herren blir vår lärare.

Jag är evigt tacksam för dem som betjänade och berättade om det återställda evangeliet på ett naturligt sätt för min fru när hon var fjorton år. Hon tog emot inbjudan att följa Kristus och döptes i Málaga i Spanien.

Med stöd av sina vänner, som hjälpte henne att i sin ungdom närma

sig Kristus, lärde hon sig att en del av vår egen omvändelseprocess är att tjäna andra. Det är så vi vänder våra hjärtan till Gud och hans barn. Några år efter sitt dop reste hon alldeles ensam till templet i Schweiz för att betjäna dem som är på andra sidan slöjan. Vi träffade varandra då i Zollikofen och det var också där vi besegrades för tid och evighet.

Som familj har vi fått förmånen att leva i denna spännande tidsutdelning då vi alla tillsammans i hemmet strävar efter att *"göra bättre och att vara bättre"*² än vi varit tidigare.

Vi kan alla omvända oss och följa Kristus, oavsett vår personliga situation, om vi är gifta, ensamstående eller skilda, änka eller änkling eller om vi står inför svåra omständigheter. Sann omvändelse fokuserar på Kristus och hans återlösande kraft. Det är något personligt mellan honom och oss.

När Herren talar till vår profet talar han också till oss och helar oss personligen. Han visar oss vägen och lättar på våra bördor om vi lyssnar på honom, om vi vänder oss till honom, om vi följer honom och väljer att omvända oss.

När vi gör detta och tar till oss Frälsarens försoning börjar vi vända oss till honom med allt mer förkrossat hjärta och botfärdig ande. Det är sann omvändelse. En ångerfull själ är en förvandlad själ och en förvandlad själ är en ångerfull själ.³

Äldste Thomas Hänni

Omvändelse är Herrens process för att uppnå andlig utveckling och glädje – glädjen i återlösningen i honom.⁴ Han vill att vi ska förvandlas – för att bli mindre som den naturliga människan⁵ och mer som han⁶.

Bön, skriftstudier, familjens hem-afton och *"Kom och följ mig"* är grundläggande pelare vi behöver för att skapa en miljö som inbjuder oss att omvända oss och finna varaktig glädje och lycka.

En sådan strävan öppnar upp himlens port och öser ut personlig uppenbarelse och önskan om daglig omvändelse. Då väljer vi inte bara att sluta upp med allvarliga synder på en gång utan påbörjar också en personlig resa mot sinnets fullständiga förändring. När vi gör Frälsaren till det centrala i våra liv inleder vi processen att åstadkomma en total förändring i våra hjärtan. Må Herren välsigna oss och hjälpa oss, med den Helige Andens vittnesbörd, att finna vår personliga bekräftelse på uppenbarelserna från Herren i denna sista tid och att omvända oss och följa honom. ■

FOTNOTER

1. Se Russell M. Nelson, "Bli exemplariska sista dagars heliga", *Liahona*, nov. 2018.
2. Se Russell M. Nelson, "Bli exemplariska sista dagars heliga", *Liahona*, nov. 2018.
3. Se Russell M. Nelson, "Sann omvändelse", *Liahona*, maj 2007.
4. Se Russell M. Nelson, "Sann omvändelse", *Liahona*, maj 2007.
5. Se Mosiah 3:19.
6. Se 3 Ne. 27:27.

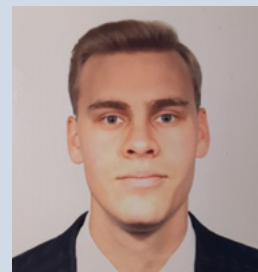
Hemvändande missionärer

Viktor Kohlström från Umeå gren har kommit hem från sin mission. Han har verkat i Spanienmissionen Madrid. Viktor är son till Nils och Anna Maria Kohlström. ■

Viktor Kohlström

Samuel
Rönndahl

Avresande missionärer

Samuel Rönndahl från Lunds församling har kallats på mission. Han kommer att verka i Japanmissionen Nagoya. Samuel är son till Brynolf och Kristina (f. Palomäki) Rönndahl. ■

SMÅ OCH STORA SVENSKA MIRAKEL

Miraklet på labbet

Camilla Norin

Handens församling

En sommar arbetade jag ensam på ett litet laboratorium på Universitetssjukhuset i Tromsø i Nordnorge. Min kollega var på semester och arbetet med att behandla vävnadsprover för identifiering av cancerceller var inte så intensivt under sommaren. Jag försökte arbeta undan snabbt och effektivt för att sedan kunna ägna eftermiddagarna åt utflykter i naturen med resten av familjen.

En morgon vaknade jag med ett ryck vid minnet av några ord som min seminarielärare hade sagt många år tidigare: "Man bör ha minst en andlig upplevelse varje dag." Så den morgonen bad jag en speciell bön om att jag skulle kunna vara mottaglig om den Helige Anden försökte säga mig något under dagen.

Vid lunchtid den dagen tyckte jag att allt var under kontroll och begav mig därför mot sjukhusets personalrestaurang. Mitt i ett trapphus hörde jag plötsligt en tydlig röst säga att jag skulle gå tillbaka till labbet. Jag kunde inte tänka mig att det fanns någon syssla där som hastade, men strax hörde jag återigen en tydlig röst säga åt mig att genast gå tillbaka upp till labbet, så jag vände om.

Planlöst gick jag omkring i det lilla labbet tills jag lade märke till en hög med remisser på min kollegas skrivbord. Jag drog ut den understa remissen, noterade ett samiskt namn och såg att hans vävnadsprover fanns utspridda på en rad olika laboratorier där de behandlats. Jag bestämde mig för att gå runt bland dessa labb och leta fram alla hans prover. Allt jag gjorde kändes rätt och naturligt. När jag var klar med det samlade jag

ihop proverna i tur och ordning på en bricka, jämförde med remissen och konstaterade att samlingen var komplett. I just det ögonblicket slängdes dörren upp och tre kirurger störtade in på labbet med andan i halsen. De

förklarade att de höll på att operera en patient men inte visste hur de skulle gå vidare, så de bad om precis alla prover jag hade på en viss patient. Det var patienten med det samiska namnet. Jag stod fortfarande med den omfattande samlingen prover i handen så jag räckte fram den mot dem och sa bara: "Varsågod!" Kirurgerna såg först förbluffade och sedan glada ut innan de snabbt försvann med proverna.

Och kvar stod jag och funderade över vad som just hade hänt.

Vi kan inte föreställa oss det enorma kärleksverk som hela tiden pågår bakom kulisserna utan att vi ser det. Gud hade en plan för den här mannen och vem vet hur många faktorer som genom gudomlig inspiration samverkade till att den här operationen skulle lyckas? Jag vet bara att en faktor var att min seminarielärare, 200 mil söderut och mer än 15 år tidigare, hade uttalat ord som etsat sig fast i mitt minne för att sedan väckas till liv just den dagen då jag fanns på plats och kunde göra skillnad.

När min kollega återvände från sin semester kunde jag inte låta bli att berätta om miraklet jag varit med om. Hon såg fundersam ut och berättade sedan att en tydlig röst från ingenstans hade sagt åt henne att kolla sina bromsar när hon hämtat sin gamla cykel hos sina föräldrar och tänkte rulla ner från öns högsta punkt. Bromsarna visade sig inte alls fungera. "Så du har också hört Andens röst!" sa jag. "Men jag är ju ateist?", sa min kollega. Och jag fick vittna om att sådana detaljer bryr sig Gud inte alls om – i sin oändliga kärlek försöker han nå alla sina barn genom den helige Andens röst. ■

Möt Jonathan Gomez

På stavskonferensen i Stockholms södra stav i våras var det en ung talare, Jonathan Gomez, som gjorde stort intryck och överraskade många med sin intressanta omvändelseberättelse och sitt mycket starka vittnesbörd om vår levande profet i dag och om Mormons bok. Att få höra någon vittna med sådan innerlighet och tacksamhet om sådant som vi kanske lätt tar lite för givet var verkligen uppbyggande. Vår lokalredaktör Terez Nilsson fick möjlighet att lära känna Jonathan lite närmare.

Hur ser din familj ut? Är de troende?

Jag har världens bästa föräldrar. De är mina förebilder här i livet. Mamma föddes i en klassisk arbetarfamilj i Västmanland. Min pappa kom till Sverige från Colombia som politisk flykting på 80-talet. Trots alla motgångar och svårigheter lyckades de ge mig och mina syskon en uppväxt som är få förunnade. Min syster och min bror är troende men de har av olika anledningar valt att hålla den tron för sig själva.

Var du själv troende innan du blev medlem i kyrkan?

Jag har alltid känt mig troende, men har också alltid känt att något fattats och hoppet om att hitta den rätta kyrkan har alltid funnits där. Jag läste om olika kyrkor, men ingen kändes som "hemma". Till en början faktiskt inte ens Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.

Hur kom du i kontakt med kyrkan?

Jag träffade två missionärssystrar i en trappuppgång i Solna. De såg mitt korshalsband hängandes utanpå tröjan och presenterade sig. När de frågade om de kunde få mitt nummer så tvekade jag först, men något sa mig att jag inte skulle ångra det. Jag tackade sedan ja till lektioner och förstod väldigt fort att de rykten jag hade hört om kyrkan inte stämde. Allt jag tidigare hade trott om kyrkan motbevisades och det visade

Jonathan Gomez

sig att kyrkan visst var rätt för mig. Det frö av tro som såddes med hjälp av fantastiska medlemmar har nu blivit ett litet träd som växer sig starkare för varje dag. Ett litet träd som vattnas med tjänande och kärlek.

Var det svårt att bestämma dig för att döpas?

Det är en väldigt djup fråga som jag gärna vill svara starkt JA på. Svaret är däremot lite mer komplicerat än så. Jag var och är övertygad om att detta är Kristus sanna kyrka på jorden. Samtidigt kände jag en stor ödmjukhet inför dopet. Dopet är ett val av så stor betydelse och innebörd. Jag förstod att dopet måste byggas vidare på. Dopet må vara en av de första portarna, men ständig omvändelse och utveckling är nödvändig i det långa loppet. Det ansvaret tyngde mig. Det fanns även en liten oro inom mig för hur de i min omgivning skulle reagera på mitt medlemskap.

Trots all denna oro var dopet för mig en pånyttfödelse, men också ett tidigt steg i min plan att bli en bättre man för alla människor runt om mig.

Hur reagerade din familj och dina vänner på ditt beslut att döpas?

Alla jag känner reagerade positivt. Jag tror att den närmaste familjen såg den positiva påverkan kyrkan och den nya livsstilen hade på mig. Det finns givetvis fortfarande många frågor hos både vänner och familj. Frågorna grundar sig nog i nyfikenhet, men säkert också i okunskap kring kyrkan och budskapet. Jag fångar därför alltid upp möjligheter att sprida lite kunskap om kyrkan och Jesus Kristus när jag väl får frågor.

Du döptes som 19-åring i maj 2018. Vilka var dina känslor?

Det är svårt att beskriva med ord hur man känner under dopet. För mig kändes dopet för stort för att fullständigt ta in där och då. I efterhand har jag funderat mycket och den starkaste känslan jag har kvar av dopet är den överväldigande känslan av att jag vill att alla ska få möjligheten att någon gång få uppleva det.

Hur mottogs du av din församling?

Jag hade inte kunnat önska ett finare mottagande. Jag älskar Södertälje församling. Den är en salig blandning av människor med olika bakgrund, ålder, åsikter och familjekonstellationer. Jag kände mig hemma redan första dagen i kyrkan. Det fina i kyrkan är att vi kan vara olika på alla andra plan i vardagen, men den viktigaste delen av våra liv är den som förenar oss.

Vilka planer och drömmar har du för ditt liv?

Jag har gång efter annan fått veta att det inte är min egen plan jag ska följa utan den plan min himmelske Fader har för mig. Jag har lärt mig att fokusera mer på "vem jag vill bli" och mindre på "vad jag vill bli". Min dröm här i livet är att få älska en kvinna i ett evigt förhållande, att få möjlighet att ge allt jag har till en familj, oavsett hur den ser ut. Jag vill kunna gå till kyrkan på söndagarna och finna styrka att hålla evangeliet nära mig. Slutligen vill jag, den dag jag ser tillbaka på mitt liv, kunna vara tacksam för allt jag gått igenom. Jag skulle vilja bli ihågkommen som en person som försökte föra alla närmare vår Frälsare Jesus Kristus.

Vilka är dina känslor för ditt medlemskap i kyrkan?

Jag är så otroligt tacksam för att ha hittat kyrkan och evangeliet. Genom kyrkan och de systrar som först hittade mig har jag lärt mig en viktig läxa, och den är att alltid skapa en egen uppfattning innan man till fullo litar på allt omgivningen har att säga. Gå direkt till källan i stället för att lyssna på alla rykten och lögner.

Genom mitt medlemskap har jag blivit bättre på att älska och förlåta. Och jag har blivit modigare i den meningen att jag vågar välja rätt i de allra flesta vägval i vardagen. Vi gör alla fel ibland, det är en naturlig del av vår jordevandring. Det viktigaste vi kan göra är att älska varandra. ■

Ploggaren Ann-Jeanette i farten igen

Här på de lokala sidorna har vi tidigare berättat om Ann-Jeanette Bentzen från Lunds församling som oförtrutet plockar skräp i Hörby under sina tidiga joggingrundor.

På sin Facebookgrupp berättade Ann-Jeanette nyligen att hon hade fått brev från Länsstyrelsen. "Vad har jag nu gjort?", var hennes tanke. Men det var en glad överraskning som väntade. Hon hade nominerats av kommunledningen att representera Hörby vid en middag för utvalda eldsjälar hos landshövdingen på länsresidenset i Malmö.

Journalisten Anja Degerholm förklarar i Lokaltidningen Mellanskåne

att landshövding Anneli Hulthén inlett en ny tradition - en middagsbjudning för skånska vardagshjältar. I ett pressmeddelande skriver landshövdingen: "Min tanke är att bjuda in personer som gör en stor insats för sina kommuner eller för länet, och som inte brukar uppmärksammas med den här typen av middagar."

I programmet på middagsbjudningen förklarades att "Ann-Jeanette från Hörby kommun är pionjär inom en ny idrottstrend som kallas plogging, hälften jogging och hälften skräpplockning. Hon inspirerar andra genom sin Facebooksida Håll Hörby rent".

Ann-Jeanette Bentzen tillsammans med maken Christian på middag hos landshövdingen i Malmö, Anneli Hulthén.

Genom sitt engagemang för en skräpfri närmiljö har Ann-Jeanette också syns på en mängd reklamspelare runtom i landet. På dessa propagerade man för projektet "Hela Sverige plockar skräp". ■

En av reklamplarna där Ann-Jeanette och andra bjuder in till en landsomfattande skräpplockardag.

Ny roll för biskop Ahlström

Terez Nilsson
lokalredaktör

Att Jerry Ahlström, som verkar som biskop i Malmö församling, har många olika ansvarsområden visste vi. Till vardags är han rektor på en gymnasieskola. Förutom sitt tjänande i kyrkan är Jerry sedan många år också aktiv inom politiken. Han är förste vice ordförande i kommunstyrelsen i Lomma, ett uppdrag som kräver mycket tid och engagemang. Under en tid har han också varit Lommas representant i kommunernas internationella miljöorganisation, KIMO. Organisationens syfte är att arbeta för att skydda, bevara och förbättra havsmiljön.

Nu har Jerry tagit över uppdraget som president för organisationen efter Robert te Beest från Nederländerna. KIMO har över 80 medlemskommuner i åtta länder runt Nordsjön och Östersjön. Organisationen har genom åren arbetat med frågor som rört marint skräp, oljeföroreningar, nedskräpning av stränder, dumpade kemiska vapen, utsläpp och hållbar sjöfart. Vi önskar Jerry fortsatt lycka till med sitt viktiga arbete. ■

Jerry Ahlström, (t.h.) lyckönskas av den avgående presidenten Robert te Beest.

Ta hand om de behövande

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga donerar tid och pengar till humanitära insatser.

Sedan Latter-day Saint Charities (tidigare LDS Charities) grundades på 1980-talet har organisationen använt miljontals euro i form av pengar och volontärtimmar för att ta hand om behövande runtom i världen, utan hänsyn till ras, religion eller nationalitet.

År 1985 fick världen höra om en fruktansvärd hungersnöd i Etiopien som dödade hundratusentals människor. Dåvarande presidenten för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, Spencer W. Kimball, uppmanade kyrkans medlemmar att fasta i 24 timmar och donera pengarna som skulle ha gått till inköp av mat för att hjälpa det hungersnödsdrabbade Etiopien. Medlemmar över hela världen följde uppmaningen och donerade över 11 miljoner dollar. Sedan dess har kyrkans medlemmar och andra generösa människor fortsatt att donera pengar.

Jesu Kristi kyrka formaliserade sina humanitära insatser genom Latter-day Saint Charities. Som en unik ideell organisation, sponsrad av kyrkan, förmedlar den 100 procent av alla donerade pengar och varor till humanitära insatser

i 189 länder. Latter-day Saint Charities har organiserats för att avhjälpa lidande, befrämja oberoende och ge möjlighet till tjänande. Kristus lärde:

”Jag säger er sanningen: Allt vad ni har gjort för en av dessa mina minsta bröder, det har ni gjort för mig” (Matt. 25:40).

Jesu Kristi kyrka tror fullt och fast på sitt ansvar att hjälpa alla behövande, precis som Kristus uppmanade till.

Donera till kyrkan från Sverige

Förutom de pengar vi sätter av för tionde och fasteoffer finns en önskan hos många att ge mer, att göra mer. Vi känner oss ofta osäkra på hur vi ska svara på de rop som ständigt pockar på innehållet i våra plånböcker. Hur vet vi att hjälpen kommer dit den bäst behövs? Vilka organisationer kan vi lita på?

Liahonas lokalredaktör har vänt sig till Christian Schanner, stavskamrer i Malmö, för att reda ut hur vi kan bidra till kyrkans hjälparbete och till andra ändamål.

Christian förklarar att det generellt sett finns två sätt att donera till kyrkan; antingen via den egna församlingen eller via give.lds.org.

Låt oss först klargöra vad som händer med de tiondepengar och det fasteoffer som vi sätter in på församlingens konto.

Tionde. Tiondemedel används alltid för Herrens syften – att bygga och underhålla tempel och kyrkor, att bistå missionsverksamheten, att utbilda

Genom att arbeta med internationella, nationella och lokala organisationer och samarbetspartners avhjälper Latter-day Saint Charities behov och agerar vid nödsituationer och naturkatastrofer. ■

Berättelsen om Latter-day Saint Charities ursprung: <https://www.ldscharities.org/videos>

Du kan donera pengar till Latter-day Saint Charities på samma sätt som du betalar tionde och fasteoffer. Skriv "Latter-day Saint Charities" och ett belopp på din inbetalning till kyrkan.

kyrkans medlemmar och för att understödja Herrens verk runtom i världen.

Fasteoffer. Äldste Joseph B. Wirthlin sa följande: ”Fasteoffer används endast till en sak: att välsigna de behövande. Varenda krona som ges till biskopen som ett fasteoffer används till att hjälpa de fattiga” (från

Christian Schanner

generalkonferensen i april 2001). Biskopar i Sverige använder medel från denna fond när de behöver bistå medlemmar i sin församling.

Christian Schanner har gjort en uppställning över övriga fonder vi kan donera till. Vi börjar med de fonder där inbetalningen görs direkt till församlingen på samma sätt som med tionde och fasteoffer.

- Latter-day Saint Charities (Humanitarian Services) Se vidstående artikel.
- Lokala missionärsfonden. Dessa pengar används för att hjälpa missionärer som åker ut från församlingen. Biskopen disponerar fonden.
- Allmänna missionärsfonden. Används för att betala missionärer som annars inte skulle haft de ekonomiska förutsättningarna att utföra en mission. Mer än 35 procent av den nuvarande missionärsstyrkan tar emot någon form av hjälp från allmänna missionärsfonden.

Till nedanstående fonder kan man donera via Philantropies genom följande webbplats: give.lds.org.

Man når också Philantropies via e-post: Philantropies@ChurchofJesusChrist.org

- Brigham Young University
- BYU–Hawaii
- BYU–Idaho
- BYU–Pathway Worldwide
- LDS Business College
- Family History/FamilySearch
- Kyrkans historia
- Church General Fund ■

Svårt att hitta till templet i Stockholm?

Terez Nilsson
lokalredaktör

Nej, det har vi väl ändå inte. I våra telefoner finns kraftfulla verktyg som på ett metodiskt sätt leder oss rätt på vår väg till templet. En mer förborgad hemlighet kan vara att hitta information om templet i Stockholm på nätet ...

- Hur dags börjar den sista begåvningssessionen på fredag?
- Kan man skriva ut sina släktkort när man kommer till templet?
- En flicka i vår ungdomsgrupp har färgat håret rosa! Kan hon komma in i templet och göra dop?
- Är templet öppet vecka 27?
- Vad kostar det att övernatta på gästhemmet?
- Vi skulle vilja använda möteshuset i Västerhaninge för en brasafton när vi kommer ner. Går det? Hur bokar man?

Allt detta och mycket mer kan du få svar på om du hittar till "Templet i Stockholm" på kyrkans svenska

webbplats: jesukristikyrka.se.

När du via telefon, dator eller surfplatta kommit in på jesukristikyrka.se ska du trycka på "Området Europa". När du gjort detta trycker du på "Templet i Stockholm". Då får du upp följande ämnen att välja bland:

Veckokalender 2020
Tider för tempelsessioner
Riktlinjer för dopgrupper
Släktnamn för tempelförrättningar
Egen begåvning
Egen vigsel
Riktlinjer för gruppledare
Gästhem

Tryck på den rubrik som du vill veta mer om. Informationen som då kommer upp är klar och tydlig. Om du mot förmodan inte skulle hitta de svar du söker finns också telefonnummer och e-adress till templets kontor.

Välkommen till templet! ■

Tre månader i templet

Jan Olov och Kristina Reinedahl

År 2013 blev Kristina pensionär vilket Jan Olov redan var sedan flera år tillbaka och vi beslöt att vara i templet sammanlagt sex veckor per år framöver. Vid en sådan vistelse i oktober 2018 fick vi frågan från dåvarande tempelpresident Nyman om vi kunde komma på en längre sammanhängande tid, åtminstone tre månader. Vi såg över våra möjligheter och sa att vi var villiga att komma första kvartalet 2019.

På nyårsdagen lastade vi bilen full och körde till templet. Skidutrustningen kunde vi lämnat hemma för det var brist på snö och vi hade inte heller ork över till skidåkning. Dagliga rejäla promenader fick räcka.

Vi blev mycket väl mottagna och ompysslade av paret Malm och andra, och social samvaro var en stor bonus i sammanhanget. Vi hade en fin tid med medlemmarna i Västerhaninge församling och Kristina deltog med stor förtjusning i församlingsskören.

Västerhaninge bibliotek blev en trevlig bekantskap där Kristina fann ett par fina romaner för att stilla sitt behov av skönlitteratur och Akka vårdcentral gav fin service när så behövdes.

Vi kände det gott att kunna vara i templet dessa tolv veckor och bli mer hemmastadda än tidigare. Vi kom närmare varandra och upptäckte hur väl vi som par kunde samarbeta. Vi tog oss mer tid än vanligt att läsa i bland annat Nya testamentet, och allt sammantaget gav en myckenhet av andlig näring och stärkte vårt förhållande till

Stockholms tempel med himmelskt perspektiv

FOTO: VERN PARMLEY

varandra. Allt praktiskt fungerade perfekt med lägenhet, tvättstuga, internet, vacker natur runt hörnet, mataffär på gångavstånd och hjälpsamma medmänniskor.

Vi fick insikt i och förståelse för den omfattande logistik som ligger till grund för att allt ska fungera så fint som det gör i templet och i gästhemmet. Vi känner stor beundran och respekt för de sex bröder och systrar

som under en treårsperiod tillsammans leder arbetet i templet. I allt de gör strävar de efter att kärlek, värme och omtanke ska råda och att varje individ ska känna sig välkommen och betydelsefull.

Tack vare vår vistelse i templet en längre period kunde vi ta många av våra egna förfäders namn till templets förrättningar och detta var en stor glädje. Vi ser fram emot fler vistelser i

Jan Olov och Kristina Reinedahl

FOTO MARIA REINEDAHL

templet och nästa tillfälle blir januari 2020. Det är en stor ynnest att få vara medarbetare i Guds hus där vi så rikligt både kan och ge och ta emot. ■

Tempeltjänare – så gick det till!

Madeleine Blomberg

Karlskrona gren

När du kommer in i templet i Köpenhamn en riktigt bra vecka så är vi där! Du känner igen oss på vår klingande svenska, våra stora glada leenden och skinande vita kläder. Men de där sista har vi förstås gemensamt med alla andra tempeltjänare. Vi nästan springer fram för att möta dig, så glada är vi att se dig – men tyst, tyst förstås på de mjuka mattorna i Herrens heliga hus. Om det var ett tag sen vi sågs så vill vi gärna veta hur du har det nu för tiden – men oftast blir det bara en kram och ett "Välkommen, så härligt det är att ha dig här!" För vi vet att du inte har kommit för att prata bort tiden här i Guds hus utan för att i stillhet känna närheten till Herrens frid, vägledning och oändliga välsignelser.

Vårt lilla gäng tjänar i templet ungefär två veckor varannan månad sedan den där märkliga dagen, hösten 2017, då vi högtidligen inkallades till kontoret hos president och syster Olsson. Övrigt, underligt, underbart. Men – ska vi? Kan vi det? Visst har vi genom åren åkt många turer till vårt älskade tempel, men ändå – att bli kallad till tempeltjänare, det är något extra! Det kräver ordning, planering

och mycket annat. Och måste man lära sig allting utantill? Hur ska det gå? Ja, tankarna snurrade. Men lyckan var större och med president och syster Olssons leenden vilande över oss – vem hade kunnat säga något annat än ja tack!?

Så där är vi. I din stund och i ditt nu har vi lyckan att få vara där för att tjäna dig i de förrättningar som utförs. Vi visar vägen, hjälper dig tillrätta, uttalar Guds löften – och vi kommer vid minsta vink om du behöver något annat än att vara just ifred. Så tydliga som möjligt men så osynliga som möjligt, för att du ska få känna Herrens närhet utan att störas av vår. Det viktigaste som händer i templet är helt mellan dig och Herren, men att få vara en del av dessa stunder är guld för oss.

Kanske har du sett oss förr – ute i "verkligheten"? Känner du den gamle gode poliskommissarien som brukade jaga bovar på sin motorcykel för att upprätthålla lag och ordning? Eller den lite äldre wellpappsäljaren, som nu fått ett återfall efter två år som pensionär, och återigen jagar runt längs vägarna i sin snabba bil? Och skulle du känna igen de där två äldre kvinnorna som jagat barn i sina hem

största delen av sina liv? I Karlskrona gren har vi våra ämbeten när vi inte är i templet eller träffar våra långa rader av barn och barnbarn. Korsord, stickning och sport på TV ligger nära till hands när vi vilar ut men det finns en god chans att du ser oss ute på promenader eller resor tillsammans. För glädjen i evangeliet har gjort oss till vänner som ofta njuter av varandras sällskap även utanför templet. ■

Madeleine och Jan-Erik Blomberg tillsammans med Rolf och Eva Andersson

SWEDISH